2) Следва ли член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз и член 31 от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (наричана „Директивата за процедурите“), отново с оглед на предвиденото в членове 6 и 13 от Европейската конвенция за правата на човека, да се тълкуват в смисъл, че не е в противоречие с тях законодателство на държава членка, което предвижда императивен срок от общо шестдесет дни за всички съдебни производства във връзка с убежището, независимо от каквито и да било лични обстоятелства и без да се отчитат особеностите на случая, нито възможните доказателствени затруднения?

(1) Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (ОВ L 180, 2013 г., стр. 60).

Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия), постъпило на 22 юни 2018 г. — Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo/Banca d'Italia

(Дело C-414/18)

(2018/C 311/09)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподател: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo

Ответник: Banca d'Italia

Преюдициален въпрос

Недопустимо ли е — съгласно член 5, параграф 1, по-специално букви а) и е) от Регламент № 2015/63 (1), тълкуван с оглед на принципите, установени в този източник на правото, както и в Директива № 2014/59 (2), в Регламент № 2014/806 (3) и в член 120 от Договора за функционирането на Европейския съюз и въз основа на основните правила за равно третиране, недопускане на дискриминация и пропорционалност, установени в член 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз, както и с оглед на забраната за двойно плащане при изчисляване на вноските по член 103, параграф 2 от Директива 2014/59 — режимът, предвиден за вътрешногруповите задължения, да се прилага и в случай на „фактическа“ група или в случай на съществуваща взаимосвързаност между дадена институция и други банки в една и съща система, и от друга страна, отново с оглед на горепосочените принципи, може ли преференциалното третиране, предвидено за насърчителни задължения в същия член 5, да се приложи по аналогия и спрямо задълженията на дадена банка от така нареченото „второ ниво“ към останалите банки в системата (на кооперативните кредитни банки) или посочената характеристика на дадена институция, която и в отношенията си с ЕЦБ и с финансовия пазар функционира по-конкретно като централна банка в рамките на взаимосвързана и интегрирана структура от малки банки, въз основа на действащите разпоредби трябва да доведе до някои корекции при представянето на финансовите данни от страна на Националния орган за преструктуриране към органите на Общността и при определяне на дължимите от институцията вноски към Фонда за преструктуриране въз основа на нейните действителни задължения и на нейния конкретен рисков профил?

(1) Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 на Комисията от 21 октомври 2014 г. за допълване на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на предварителните вноски в механизмите за финансиране на преструктурирането (ОВ, L 11, 2015 г., стр. 44).

(2) Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, стр. 190).

(3) Регламент (ЕС) № 2014/806 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г. за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за преструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за преструктуриране и Единния фонд за преструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, стр. 1).